

[Anne Grete Holmsgård]

kratiske kongres også tager en fornuftig beslutning. Sagen er jo, at det ville være ulykkeligt, hvis man bare ender med endnu en gang at udskyde beslutningen om a-kraft. Jeg mener, det er vigtigt, at man ikke får spildt flere penge på at udskyde det endnu en gang, men simpelt hen får taget stilling til det nu.

Her må man så sige, at græsrodsbevægelserne har en fantastisk vigtig opgave. For der er jo ingen af os, der er i tvivl om, at når det er kommet dertil, hvor det er i dag, skyldes det græsrodsbevægelserne. Det skyldes det enorme arbejde, som er blevet lavet af dem for ikke mindst at presse socialdemokratiet på dette spørgsmål. Egentlig kan man sige, at de er nået så langt i det arbejde, og har opnået så solid en folkelig opbakning, at selv en konservativ statsminister – var det en eller to dage inden valget i januar 1984 – måtte sige, at man var noget i tvivl om, hvorvidt beslutningen om a-kraft overhovedet skulle gennemføres nu, af to årsager. Den ene var den mindst interessante, det var den, der handlede om økonomi. Den anden var den, der handlede om, at man var bange for at få befolkningen på nakken. Man var bange for det befolkningsflertal, som er imod a-kraften. Det er selvfølgelig meget sundt at lytte til det befolkningsflertal, og jeg håber sandelig, at socialdemokratiet vil lytte til det på deres kongres. Selv om det sikkert er unødvendigt, vil jeg i hvert tilfælde gerne opfordre græsrodsbevægelserne til at sætte alle sejl til for at sikre, at det bliver en beslutning, som ikke blokerer for en fornuftig energiplanlægning her i landet, der bliver taget på socialdemokratiets kongres til efteråret.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti tager miljøministerens redegørelse til efterretning. Man må nok sige, at de mange drøftelser, vi efterhånden har haft omkring a-kraftproblemerne, vel ikke hermed er afklaret, men at vi vel nok er kommet et lille skridt i retning af, at der er visse ting, som rent teknisk nu ifølge redegørelsen og ifølge rapporterne kan lade sig gøre.

Jeg vil ikke gå ind i rapportens enkeltheder, men blot sige, at for kristeligt folkeparti har det altid været således, at a-kraft ikke kunne indføres i Danmark, før man var sik-

ker på, at man havde en række forudsætninger opfyldt.

Den første var forudsætningen om, at sikkerhedsforanstaltningerne i atomkraftværkerne var rimeligt kontrolleret og løbende kontrolleret. Den anden var, at uranforsyningen til sådanne eventuelle værker var sikret, og her har vi ment, at det måtte være mindst i 20 år. Den tredje forudsætning var, at affaldsproblemet for radioaktivt affald og materiale var forsvarligt løst, og det fjerde punkt var, at befolkningen tilkendegav dette ved en folkeafstemning.

Man kan sige, at det, vi nu har, er et lille hjørne af disse mange problemer, og overvejelserne er efter vores opfattelse ikke tilendebragt endnu, således at vi kan sige, at det kan lade sig gøre. Det kan ifølge rapporterne og ifølge ministerens redegørelse, det anerkender vi, rent teknisk lade sig gøre, men vi har allerede hørt her i dag, hvordan mange fra forskellig sagkyndig side vurderer disse udsagn forskelligt, og derfor står vi ikke over for en endelig beslutning på det grundlag, vi har nu. Vi kan sige, at vi har fået et lille hjørne afdækket, men der er også for kristeligt folkeparti en række forhold, som endnu ikke er afklaret tilstrækkeligt til, at vi siger ja eller kan sige ja til atomkraft.

Men når det er sagt, mener jeg, at diskussionen omkring a-kraft er mindre interessant, for jeg tror, det er således, at det bliver en helt unødigt faktor i det danske energisystem at regne med fremover. Jeg mener, at vi står i en situation, hvor vi er bundet af en lang række problemer allerede nu, og hvor det alene af økonomiske grunde ikke vil være en fornuftig eller en rimelig foranstaltning at begynde at investere store milliardbeløb for at få en energikilde mere ind. Der er overordentlig mange aspekter, som nu i høj grad binder os til at udnytte de eksisterende energikilder så godt som muligt, så man må i nogen grad sætte spørgsmålstejn ved, hvor rimeligt det er, som fru Lone Dybkjær udtrykte det, at bruge ressourcer på at fortsætte disse undersøgelser, navnlig hvis disse ressourcer skal tages fra miljøområderne.

Vi vil derfor sige, at det, som ligger for os i dag, er en lille afdækning af et hjørne af de mange problemer, som må være løst, inden a-kraft kan være en acceptabel energikilde. Vi tror i øvrigt ikke, det bliver aktuelt for det danske samfund.